

Rõm o k i t u s.

Rõõm on üllewelt meil' antud
 Ja ei touse patto seest:
 Waggal' on ta seltsiks jänud,
 Ka-ub dälatte eest.
 Wallatus ja joma-ello,
 Rõrkus, laiskus, kawwalus
 Walletawad meile rõmo,
 Nendest figgib tuddimus.

Sellepärast, innimesed,
 Tulge, tulge kuulma meid!
 Meie õppetame teid
 Rõmud tundma, mis on selged.

1.

Rõõm! sa taewa ello sedde,
 Taewa tüttar olled sa!
 Tundes sinno maggust wägge
 Kulutan so kitust ma.
 Sinna kergitad leid waewad
 Kerjajal' ja kunningal' —
 Waesed Würsti wennaks satwad
 Sinno pehme tuwa al.

Keik ma-ilma innimesed!
 Kät ja suud teil' keikidel'.
 Wennad! wist seal üllewel
 On üks armas Issa asset.

2.

Kellel' sedda õnneks antud
 Sõbraks olla sõbrale,
 Kes on kalli naese sanud,
 Meie seltsi tulgo se,
 Kui ka ühhe aino hinge
 Ta woib ommaks arwata!